

NÕUKOGU DIREKTIIV 2008/114/EÜ,

8. detsember 2008,

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamise kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

ohte kui ka loodusõnnetusi, kuid terrorismi tuleks käsitleda esmase ohuallikana.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 308,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

- (4) Nõukogu võttis 2007. aasta aprillis vastu järeldused elutähtsate infrastruktuuride kaitse Euroopa programmi kohta, milles ta kordas taas, et liikmesriikidel lasub lõplik vastutus elutähtsate infrastruktuuride kaitsmise korraldamise eest oma territooriumil, tervitades samas komisjoni jõupingutusi Euroopa menetluse väljatöötamisel Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimiseks ja määramiseks ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamiseks.

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) 2004. aasta juunis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu palus ette valmistada üldise strateegia elutähtsate infrastruktuuride kaitseks. Vastusena sellele võttis komisjon 20. oktoobril 2004 vastu teatise „Kriitilise infrastruktuuri kaitse terrorismivastases võitluses”, milles esitati soovitus selle kohta, kuidas tõhustada elutähtsate infrastruktuuridega seotud terrorirünnakute ennetamist, nendeks valmisolekut ja nendele reageerimist Euroopas.
- (2) Komisjon võttis 17. novembril 2005 vastu rohelise raamatu Euroopa esmatähtsa infrastruktuuri kaitse programmi kohta, milles kirjeldati poliitilisi valikuid kõnealuse programmi ja elutähtsate infrastruktuuride hoiatusinfovõrgu loomiseks. Rohelisele raamatule saadetud vastused rõhutasid elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seoses ühenduse raamistiku lisandväärtust. Vastuste alusel tõdeti vajadust tõsta Euroopas elutähtsate infrastruktuuride kaitsevõimet ja aidata vähendada elutähtsate infrastruktuuride haavatavust. Lisaks sellele rõhutati subsidiaarsuse, proportsionaalsuse ja täiendavuse võtmetähtsusega põhimõtete ning sidusrühmadega peetava dialoogi tähtsust.
- (3) 2005. aasta detsembris kokku tulnud justiits- ja siseküsimuste nõukogu kutsus komisjoni üles esitama Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse programmi ettepaneku ning otsustas, et kõnealuse programmi aluseks peaks olema kõiki ohte käsitlev lähenemisviis, kus suurimaks ohuallikaks oleks terrorism. Kõnealuse lähenemisviisi puhul tuleks elutähtsate infrastruktuuride kaitsmisel arvestada nii inimtegevusest tingitud ja tehnoloogilisi

- (5) Käesolev direktiiv on Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimiseks ja määramiseks ning nende kaitse parandamise vajaduse hindamiseks võetud järkjärgulise lähenemisviisi esimeseks sammuks. Käesolev direktiiv keskendub praegusel kujul energia ja transpordi valdkonnale ning see tuleks vaadata läbi, et hinnata selle mõju ja vajadust lisada selle reguleerimisalasse teisi valdkondi, muu hulgas info- ja sidetehnoloogia valdkond.
- (6) Esmane ja lõplik vastutus Euroopa esmatähtsate infrastruktuuride kaitsmise eest lasub liikmesriikidel ja selliste infrastruktuuride omanikel/haldajatel.
- (7) Ühenduses on teatav arv elutähtsaid infrastruktuure, mille kahjustada saamisel või hävimisel oleks olulised piiriülelised mõjud. Need võivad hõlmata valdkondadevahelisi piiriüleseid mõjusid, mis tulenevad omavahel seotud infrastruktuuride vastastikustest mõjudest. Sellised Euroopa elutähtsad infrastruktuurid tuleks identifitseerida ja määrata ühise menetluse alusel. Selliste infrastruktuuride turvanõudeid tuleks hinnata ühise miinimumstandardi alusel. Elutähtsate infrastruktuuride kaitset käsitlevad liikmesriikide vahelised kahepoolsed koostööavad moodustavad piiriüleste elutähtsate infrastruktuuridega tegelemisel hästitoimiva ja tõhusa vahendi. Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse programm peaks rajanema sellisel koostööl. Teave, mis käsitleb konkreetse infrastruktuuri määramist Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks, tuleks salastada asjakohasel tasemel vastavalt kehtivatele ühenduse ja liikmesriikide õigusaktidele.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 10. juuli 2007. aasta arvamus (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

⁽²⁾ ELT C 116, 26.5.2007, lk 1.

- (8) Kuna erinevates valdkondades omatakse erinevaid elutähtsate infrastruktuuride kaitse alaseid kogemusi, oskusi ja nõudeid, tuleks elutähtsate infrastruktuuride kaitse alase ühenduse lähenemisviisi väljatöötamisel ja rakendamisel arvesse võtta valdkondade iseärasusi ja olemasolevaid valdkondlikke meetmeid, sealhulgas ühenduse, riiklikul või piirkondlikul tasandil juba olemasolevaid meetmeid ning võimalusel ka elutähtsate infrastruktuuride omanike/haldajate vahel juba sõlmitud piiriüleseid vastastikuse abi kokkuleppeid. Arvestades erasektori märkimisväärset osalemist riskijärelevalves ja -juhtimises, äritegevuse järjepidevuse kavandamises ja katastroofi-järgses taastamistöös, on vaja ühenduse lähenemisviisi abil julgustada täielikku erasektori osalemist.
- (9) Energeetikasektori ja eelkõige elektrienergia tootmise ja ülekandmise meetodite osas (seoses elektrienergia tarnimisega) on kokku lepitud, et kui seda peetakse asjakohaseks, võib elektrienergia tootmine hõlmata tuumaelektrijaamade elektrienergia ülekandmisega seotud osi, kuid jätta välja konkreetselt tuumaenergiaalased elemendid, mille kohta kehtivad vastavad tuumaenergiaalased õigusaktid, sealhulgas aluslepingud ja ühenduse õigusaktid.
- (10) Käesoleva direktiiviga täiendatakse ühenduse tasandil ja liikmesriikides juba olemasolevaid valdkondlikke meetmeid. Kui ühenduse mehhanismid on juba paigas, tuleks nende kasutamist jätkata ning need aitavad kaasa käesoleva direktiivi üldisele rakendamisele. Vältida tuleks erinevate õigusaktide või sätete dubleerimist või vastuolu.
- (11) Haldaja turvalisuse tagamise kava või samaväärsed meetmed, mis hõlmavad oluliste varade identifitseerimist, riskihindamist, vastumeetmete ja menetluste kindlaksmääramist, valikut ja tähtsusjärjestust, peaks olema kehtestatud igas Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuris. Tarbetu topelttöö ärahoidmiseks peaks iga liikmesriik kõigepealt hindama, kas Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuri omanikel/haldajatel on vastav haldaja turvalisuse tagamise kava või samalaadsed meetmed. Kui sellist kava ei ole, peaks iga liikmesriik astuma vajalikke samme, et tagada asjakohaste meetmete võtmine. Iga liikmesriik otsustab ise, milline on kõige sobivam meetmete vorm haldaja turvalisuse tagamise kava kehtestamiseks.
- (12) Meetmeid, põhimõtteid ja juhiseid, sealhulgas ühenduse meetmeid ning kahepoolseid ja/või mitmepoolseid koostöökavu, milles on ette nähtud haldaja turvalisuse tagamise kavaga sarnane või võrdväärne kava või milles on ette nähtud turvalisuse kontaktametnik või võrdväärne ametnik, tuleks lugeda käesolevas direktiivis vastavalt haldaja turvalisuse tagamise kava või turvalisuse kontaktametnikuga seoses esitatud nõudeid rahuldavaks.
- (13) Igas Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuris tuleks määrata turvalisuse kontaktametnik, et lihtsustada koostööd ja teabevahetust asjaomaste elutähtsate infrastruktuuride kaitsega tegelevate siseriiklike ametiasutustega. Tarbetu topelttöö ärahoidmiseks peaks iga liikmesriik kõigepealt hindama, kas Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuri omanikel/haldajatel on juba turvalisuse kontaktametnik või võrdväärne ametnik. Kui sellist ametnikku ei ole, peaks iga liikmesriik astuma vajalikke samme, et tagada asjakohaste meetmete võtmine. Iga liikmesriik otsustab ise, milline on kõige sobivam meetmete vorm turvalisuse kontaktametniku määramiseks.
- (14) Riskide, ohtude ja haavatavuse tõhus identifitseerimine erinevates valdkondades nõuab teabevahetust nii Euroopa elutähtsate infrastruktuuride omanike/haldajate ja liikmesriikide kui ka liikmesriikide ja komisjoni vahel. Iga liikmesriik peaks koguma teavet oma territooriumil asuvate Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kohta. Komisjon peaks saama liikmesriikidelt üldist teavet riskide, ohtude ja haavatavuse kohta valdkondades, kus on identifitseeritud Euroopa elutähtsad infrastruktuurid, sealhulgas võimalusel Euroopa elutähtsates infrastruktuurides võimalike paranduste ja valdkondadevaheliste sõltuvuste kohta, mille alusel komisjon võiks vajadusel välja töötada konkreetsed ettepanekud Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse parandamiseks.
- (15) Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse parandamise lihtsustamise eesmärgil võib infrastruktuuride varasid ähvardavate riskide, ohtude ja haavatavuse identifitseerimiseks ja liigitamiseks välja töötada ühtse metoodika.
- (16) Euroopa elutähtsate infrastruktuuride omanikele/haldajatele tuleks eelkõige asjaomaste liikmesriikide ametiasutuste kaudu võimaldada juurdepääs elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud headele tavadele ja metoodikale.
- (17) Euroopa elutähtsate infrastruktuuride tõhus kaitse eeldab teabevahetust, kooskõlastamist ja koostööd siseriiklikul ja ühenduse tasandil. See on kõige paremini saavutatav, kui igas liikmesriigis määratakse Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse kontaktpunktid, kes peaksid kooskõlastama Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud küsimusi nii riigisiselt kui ka liikmesriikide ja komisjoniga.

- (18) Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud toimingute kavandamiseks valdkondades, mis nõuavad teataval tasemel konfidentsiaalsust, on kohane tagada, et käesoleva direktiivi raames toimuks sidus ja turvaline teabevahetus. Elutähtsate infrastruktuuride varasid käsitlevate konkreetsete andmete puhul, mida võidakse kasutada elutähtsate infrastruktuuride rajatistele vastuvõetamatute tagajärgede kavandamiseks ja teostamiseks, on oluline järgida kohaldatava siseriikliku õiguse või Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾ kohaseid konfidentsiaalsuse eeskirju. Salastatud teavet tuleks kaitsta kooskõlas asjakohaste ühenduse ja liikmesriikide õigusaktidega. Iga liikmesriik ja komisjon peaks pidama kinni asjakohasest salastatuse kategooriast, mille on määranud dokumendi koostaja.
- (19) Euroopa elutähtsaid infrastruktuure käsitleva teabe jagamine peaks toimuma usalduslikkuse ja turvalisuse õhkkonnas. Teabe jagamine eeldab usalduslikke suhteid, mille puhul äriühingud ja organisatsioonid võivad kindlad olla, et nende tundlik ja konfidentsiaalne teave on piisavalt kaitstud.
- (20) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, milleks on luua Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise menetlus ning selliste infrastruktuuride kaitse parandamise vajaduse hindamist käsitlev ühine lähenemisviis, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning meetme ulatuse tõttu on seda parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise menetlus ning kõnealuste infrastruktuuride kaitse parandamise vajaduse hindamist

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

käsitlev ühine lähenemisviis eesmärgiga aidata kaasa inimeste kaitsele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva direktiivi kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „elutähtsad infrastruktuurid” – ELi liikmesriikides asuv vara, süsteem või nende osa, mis on hädavajalikud eluliselt tähtsate ühiskondlike toimingute, tervishoiu, turvalisuse, julgeoleku, inimeste majandusliku ja sotsiaalse heaolu toimimiseks ning mille kahjustada saamine või hävimine mõjutaks nimetatud toimingute toimimishäire tulemusena oluliselt liikmesriiki;
- b) „Euroopa elutähtsad infrastruktuurid” – liikmesriikides asuvad elutähtsad infrastruktuurid, mille kahjustada saamisel või hävimisel oleks oluline mõju vähemalt kahele liikmesriigile. Mõju olulisust hinnatakse valdkondadevahelisi kriteeriume silmas pidades. See hõlmab ka mõjusid, mis tulenevad valdkondadevahelisest sõltumisest teist liiki infrastruktuuridest;
- c) „riskianalüüs” – asjakohaste ohustenaariumitega arvestamine, eesmärgiga hinnata haavatavust ning elutähtsate infrastruktuuride kahjustada saamise või hävimise võimalikku mõju;
- d) „elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud tundlik teave” – elutähtsat infrastruktuuri käsitlevad andmed, mida võidakse nende avalikustamisel kasutada elutähtsate infrastruktuuride rajatiste kahjustamise või hävitamise kavandamiseks ja teostamiseks;
- e) „kaitse” – kõik tegevused, mille eesmärk on tagada elutähtsate infrastruktuuride funktsionaalsus, järjepidevus ja terviklikkus, et hoida ära, leevendada ja neutraliseerida ohtu, riski või haavatavust;
- f) „Euroopa elutähtsate infrastruktuuride omanikud/haldajad” – üksused, kes vastutavad käesoleva direktiivi kohaselt Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud konkreetseesse varasse, süsteemi või selle osasse investeerimise eest või sellise vara, süsteemi või selle osa igapäevase toimimise eest.

Artikkel 3

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimine

1. Iga liikmesriik identifitseerib III lisas sätestatud menetluse kohaselt potentsiaalsed Euroopa elutähtsad infrastruktuurid, mis täidavad nii valdkondadevahelisi kui ka valdkondlikke kriteeriume ning vastavad artikli 2 punktides a ja b esitatud määratlustele.

Komisjon võib liikmesriikide taotluse korral neid potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimisel aidata.

Komisjon võib juhtida asjaomaste liikmesriikide tähelepanu selliste potentsiaalsete elutähtsate infrastruktuuride olemasolule, mida võib pidada Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määramise nõuetele vastavaks.

Kõik liikmesriigid ja komisjon jätkavad järjekindlalt potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise menetlust.

2. Lõikes 1 nimetatud valdkondadevahelised kriteeriumid hõlmavad järgmist:

- a) kahjustuste kriteerium (hindamisel peetakse silmas surmajuhude või raskete vigastuste potentsiaalset arvu);
- b) majandusliku mõju kriteerium (hindamisel peetakse silmas majandusliku kahju ja/või toodete või teenuste kättesaadavuse halvenemise ulatust; sealhulgas võimalikku keskkonnamõju);
- c) elanikkonnale avalduva mõju kriteerium (hindamisel peetakse silmas mõju üldsuse usaldusele, füüsilist kannatust ja igapäevaelu häirimist; sealhulgas põhiteenuste kadumist).

Valdkondadevaheliste kriteeriumite künnised põhinevad konkreetse infrastruktuuri kahjustada saamise või hävimise tagajärgede tõsidusastmel. Konkreetse elutähtsa infrastruktuuriga seotud liikmesriigid määravad iga juhtumi puhul eraldi kindlaks valdkondadevaheliste kriteeriumite suhtes kohaldatavad täpsed künnised. Iga liikmesriik teatab komisjonile korra aastas iga valdkonna kohta nende infrastruktuuride arvu, mille üle on peetud valdkondadevaheliste kriteeriumite künniseid käsitlevaid arutelusid.

Valdkondlikes kriteeriumites võetakse arvesse konkreetsete Euroopa elutähtsa infrastruktuuri valdkondade iseärasusi.

Komisjon töötab koos liikmesriikidega välja suunised valdkondadevaheliste ja valdkondlike kriteeriumite kohaldamiseks ning ligikaudsed künnised Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimiseks. Kriteeriumid salastatakse. Selliste suuniste kasutamine on liikmesriikidele vabatahtlik.

3. Käesoleva direktiivi rakendamisel kasutatavad valdkonnad on energeetika- ja transpordivaldkond. Alamvaldkonnad on kindlaks määratud I lisas.

Kui seda peetakse asjakohaseks ning seoses käesoleva direktiivi läbivaatamisega vastavalt artiklile 11 võib kindlaks määrata täiendavaid valdkondi, mida kasutatakse käesoleva direktiivi

rakendamiseks. Eelistada tuleks info- ja sidetehnoloogia valdkonda.

Artikkel 4

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride määramine

1. Iga liikmesriik teatab teistele liikmesriikidele, keda potentsiaalsed Euroopa elutähtsad infrastruktuurid võiksid oluliselt mõjutada, nende andmed ning põhjused, miks need on määratud potentsiaalseteks Euroopa elutähtsateks infrastruktuurideks.

2. Iga liikmesriik, kelle territooriumil asub potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur, peab teiste liikmesriikidega, keda potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur võiks oluliselt mõjutada, kahe- ja/või mitmepoolseid arutelusid. Komisjon võib nendest aruteludest osa võtta, kuid tal ei ole juurdepääsu üksikasjalikule teabele, mis võimaldaks konkreetset infrastruktuuri selgelt identifitseerida.

Liikmesriik, kellel on alust arvata, et teda võib oluliselt mõjutada potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur, keda aga liikmesriik, kelle territooriumil potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur asub, ei ole sellisena identifitseerinud, võib teavitada komisjoni oma soovist osaleda seda küsimust käsitlevatel kahe- ja/või mitmepoolsetel aruteludel. Komisjon edastab viivitamata sellekohase soovi liikmesriigile, kelle territooriumil asub potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur, ning püüab hõlbustada osapoolte vahelist kokkulepet.

3. Liikmesriik, kelle territooriumil asub potentsiaalne Euroopa elutähtis infrastruktuur, määrab selle Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks kokkuleppel liikmesriikidega, keda see võib oluliselt mõjutada.

Selleks on nõutav selle liikmesriigi nõusolek, kelle territooriumil Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratav infrastruktuur asub.

4. Liikmesriik, kelle territooriumil asub Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuur, annab igal aastal komisjonile teada, mitu Euroopa elutähtsat infrastruktuuri on igas valdkonnas määratud ning mitu liikmesriiki sõltuvad igast Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuurist. Euroopa elutähtsa infrastruktuuri andmed on teada üksnes neile liikmesriikidele, keda see võib oluliselt mõjutada.

5. Liikmesriik, kelle territooriumil asub Euroopa elutähtis infrastruktuur, teavitab selle omanikku/haldajat infrastruktuuri määramisest Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks. Teabele, mis käsitleb infrastruktuuri määramist Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks, määratakse sobiv salastatuse tase.

6. Artikli 3 ja käesoleva artikli kohane Euroopa elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise ja määramise menetlus viiakse lõpule 12. jaanuariks 2011 ning see vaadatakse regulaarselt läbi.

Artikkel 5

Haldaja turvalisuse tagamise kavad

1. Haldaja turvalisuse tagamise kava menetluses identifitseeritakse Euroopa elutähtsate infrastruktuuride varad ning nende kaitseks olemasolevad või rakendatavad turvalahendused. Euroopa elutähtsate infrastruktuuride haldaja turvalisuse tagamise kava menetluses käsitletakse vähemalt II lisas esitatud küsimusi.

2. Iga liikmesriik hindab, kas igal tema territooriumil asuval Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuril on haldaja turvalisuse tagamise kava või kas on kehtestatud võrdväärseid meetmeid, mille abil käsitletakse II lisas välja toodud küsimusi. Kui liikmesriik leiab, et selline haldaja turvalisuse tagamise kava või võrdväärne kava on olemas ning seda ajakohastatakse regulaarselt, ei ole edasised rakendusmeetmed vajalikud.

3. Kui liikmesriik leiab, et sellist haldaja turvalisuse tagamise kava või võrdväärset kava ei ole koostatud, tagab ta mis tahes asjakohaseks peetavate meetmete abil II lisas välja toodud küsimusi käsitleva haldaja turvalisuse tagamise kava või võrdväärse kava koostamise.

Iga liikmesriik tagab, et haldaja turvalisuse tagamise kavad või võrdväärset kavade kehtestatakse ja et need vaadatakse regulaarselt läbi ühe aasta jooksul pärast elutähtsa infrastruktuuri määramist Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks. Seda ajavahemikku võib erakorralistel asjaoludel pikendada kokkuleppel liikmesriigi ametiasutusega, teavitades sellest komisjoni.

4. Kui Euroopa elutähtsa infrastruktuuri kohta on juba olemas järelevalve kord, ei mõjuta käesolev artikkel seda korda ning käesolevas artiklis nimetatud asjaomane liikmesriigi ametiasutus on selle olemasoleva korra kohaselt järelevalve teostajaks.

5. Kui järgitakse meetmeid, sealhulgas ühenduse meetmeid, mille kohaselt on nõutav või milles osutatakse vajadusele omada teatavas valdkonnas kava, mis on sarnane või võrdväärne haldaja turvalisuse tagamise kavaga, ning teostada selle kava järelevalvet asjaomase ametiasutuse poolt, loetakse kõik liikmesriikidele käesoleva artikli alusel esitatavad või selle kohaselt vastu võetud nõuded täidetuks. Artikli 3 lõikes 2 viidatud rakendusmeetmed sisaldavad selliste meetmete näitlikku loetelu.

Artikkel 6

Turvalisuse kontaktametnikud

1. Turvalisuse kontaktametniku ülesanne on olla turvaküsimustega tegelevaks kontaktpunktiks Euroopa elutähtsa infrastruktuuri omaniku/haldaja ja vastava liikmesriigi ametiasutuse vahel.

2. Iga liikmesriik hindab, kas igal tema territooriumil asuval Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuril on turvalisuse kontaktametnik või võrdväärne ametnik. Kui liikmesriik leiab, et selline turvalisuse kontaktametnik või võrdväärne ametnik on olemas, ei ole edasised rakendusmeetmed vajalikud.

3. Kui liikmesriik leiab, et Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks määratud infrastruktuuri puhul ei ole sellist turvalisuse kontaktametnikku või võrdväärset ametnikku, tagab ta mis tahes asjakohaseks peetavate meetmete abil sellise turvalisuse kontaktametniku või võrdväärse ametniku määramise.

4. Iga liikmesriik rakendab liikmesriigi asjaomase ametiasutuse ja turvalisuse kontaktametniku või võrdväärse ametniku vahel sobivat sidemehhanismi eesmärgiga vahetada asjaomast teavet tuvastatud riskide ja ohtude kohta seoses vastava Euroopa elutähtsa infrastruktuuriga. See sidemehhanism ei mõjuta riikide nõudeid seoses juurdepääsuga tundlikule ja salastatud teabele.

5. Kui järgitakse meetmeid, sealhulgas ühenduse meetmeid, mille kohaselt on nõutav või milles osutatakse vajadusele omada teatavas valdkonnas turvalisuse kontaktametnikku või võrdväärset ametnikku, loetakse kõik liikmesriikidele esitatavad käesoleva artikli või selle kohaselt vastu võetud nõuded täidetuks. Artikli 3 lõikes 2 viidatud rakendusmeetmed sisaldavad selliste meetmete näitlikku loetelu.

Artikkel 7

Aruandlus

1. Iga liikmesriik teostab Euroopa elutähtsa infrastruktuuri alamvaldkondade kohta ohuhinnangu ühe aasta jooksul pärast tema territooriumil asuva elutähtsa infrastruktuuri määramist Euroopa elutähtsaks infrastruktuuriks nimetatud alamvaldkondades.

2. Iga liikmesriik esitab iga kahe aasta järel komisjonile kokkuvõtlikult üldised andmed riskide, ohtude ja haavatavuse kohta igas Euroopa elutähtsa infrastruktuuri valdkonnas, milles on artikli 4 kohaselt määratud tema territooriumil asuvad Euroopa elutähtsad infrastruktuurid.

Komisjon võib koostöös liikmesriikidega töötada kõnealuste aruannete jaoks välja ühtse vormi.

Igale aruandele määratakse sobiv salastatuse tase nii, nagu aruande koostanud liikmesriik seda vajalikuks peab.

3. Komisjon ja liikmesriigid hindavad lõikes 2 nimetatud aruannete põhjal valdkondade kaupa, kas Euroopa elutähtsate infrastruktuuride jaoks tuleks kaaluda täiendavate kaitsemeetmete võtmist ühenduse tasemel. Nimetatud menetlus teostatakse koos käesoleva direktiivi läbivaatamisega vastavalt artiklile 11.

4. Komisjon võib koostöös liikmesriikidega töötada Euroopa elutähtsate infrastruktuuridega seonduvate riskianalüüside läbiviimiseks välja ühtsed meetodikasuuunid. Selliste suuniste kasutamine on liikmesriikidele vabatahtlik.

Artikkel 8

Komisjoni toetus Euroopa elutähtsatele infrastruktuuridele

Komisjon toetab liikmesriikide asjaomaste ametiasutuste kaudu Euroopa elutähtsateks infrastruktuurideks määratud infrastruktuuride omanikke/haldajaid, tehes neile kättesaadavaks andmed olemasolevate parimate tavade ja meetodika kohta ning toetades samuti koolitamist ning teabevahetust elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud uute tehniliste arengute vallas.

Artikkel 9

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud tundlik teave

1. Iga isiku suhtes, kes käsitleb käesoleva direktiivi kohaselt salastatud teavet liikmesriigi või komisjoni nimel, viiakse läbi vastava taseme julgeolekukontroll.

Liikmesriigid, komisjon ja asjaomased järelevalveasutused tagavad, et liikmesriikidele või komisjonile esitatud Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud tundlikku teavet kasutatakse üksnes elutähtsate infrastruktuuride kaitse eesmärgil.

2. Käesolevat artiklit kohaldatakse samuti suulise teabe suhtes, mida vahetatakse koosolekul, kus arutatakse tundlikke teemasid.

Artikkel 10

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse kontaktpunktid

1. Iga liikmesriik määrab Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse kontaktpunkti.

2. Kontaktpunkti kaudu kooskõlastatakse Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitsega seotud küsimusi liikmesriigi siseselt ning teiste liikmesriikide ja komisjoniga. Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse kontaktpunkti nimetamine ei välista teiste liikmesriigi asutuste osalemist Euroopa elutähtsate infrastruktuuride kaitse alaste küsimuste käsitlemisel.

Artikkel 11

Läbivaatamine

Käesoleva direktiivi läbivaatamine algab 12. jaanuaril 2012.

Artikkel 12

Rakendamine

Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud meetmed 12. jaanuariks 2011. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile ja edastavad nende meetmete teksti ning andmed nende meetmete seose kohta käesoleva direktiiviga.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 13

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 14

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 8. detsember 2008

Nõukogu nimel

eesistuja

B. KOUCHNER

I LISA

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride valdkondade loetelu

Valdkond	Alamvaldkond	
I Energeetika	1. Elektrienergia	Elektrienergia tootmiseks ja ülekandmiseks vajalikud infrastruktuurid ja rajatised seoses elektrienergia tarnimisega
	2. Nafta	Nafta tootmine, rafineerimine, töötlemine, ladustamine ja edastamine torustiku kaudu
	3. Maagaas	Maagaasi tootmine, rafineerimine, töötlemine, ladustamine ja edastamine torustiku kaudu Veeldatud maagaasi terminalid
II Transport	4. Maanteetransport 5. Raudteetransport 6. Õhustransport 7. Siseveetransport 8. Meretransport (pikad ja lühikesed mereteed) ning sadamad	

Liikmesriigid identifitseerivad elutähtsad infrastruktuurid, mis võidakse määrata Euroopa elutähtsateks infrastruktuurideks, vastavalt artiklile 3. Euroopa elutähtsate infrastruktuuride valdkondade loetelu ei kehtesta seetõttu üldist kohustust määrata Euroopa elutähtis infrastruktuur igas valdkonnas.

II LISA

EUROOPA ELUTÄHTSATE INFRASTRUKTUURIDE HALDAJA TURVALISUSE TAGAMISE KAVA MENETLUS

Euroopa elutähtsate infrastruktuuride haldaja turvalisuse kavas identifitseeritakse elutähtsate infrastruktuuride varad ning nende kaitseks olemasolevad või rakendatavad turvalahendused. Euroopa elutähtsate infrastruktuuride haldaja turvalisuse tagamise kava menetlus hõlmab vähemalt järgmist:

1. oluliste varade identifitseerimine;
2. riskianalüüsi tegemine peamiste ohustsenaariumide, iga vara haavatavuse ja potentsiaalse mõju kohta ning
3. vastumeetmete ja protseduuride kindlaksmääramine, valik ja tähtsusjärjestus. Tuleb eristada järgmisi meetmeid:
 - alalised turvameetmed, millega määratakse kindlaks hädavajalikud investeeringud turvalisusse ja vahendid, mida on oluline kasutada kogu aeg. Käesolev punkt hõlmab teavet, mis käsitleb üldisi meetmeid, näiteks tehnilisi meetmeid (sealhulgas avastamis-, juurdepääsukontrolli-, kaitse- ja ennetusvahendite paigaldamine); organisatoorseid meetmeid (sealhulgas häire ja kriisiohje korral järgitavad protseduurid); kontrolli- ja tõendusmeetmeid; sidepidamist; teadlikkuse tõstmist ja koolitust ning infosüsteemide turvalisust;
 - astmelised turvameetmed, mida võib aktiveerida vastavalt erinevatele riski- ja ohutasemetele.

III LISA

Menetlus, mille kohaselt liikmesriigid identifitseerivad elutähtsad infrastruktuurid, mis võidakse määrata Euroopa elutähtsateks infrastruktuurideks, vastavalt artiklile 3

Artiklis 3 tehakse igale liikmesriigile kohustuseks identifitseerida elutähtsad infrastruktuurid, mis võidakse määrata Euroopa elutähtsateks infrastruktuurideks. Iga liikmesriik rakendab kõnealust menetlust järgmiste järjestikuste etappide kaudu.

Potentsiaalseid Euroopa elutähtsaid infrastruktuure, mis ei vasta ühes järgmistest järjestikustest etappidest esitatud nõuetele, käsitatakse Euroopa elutähtsate infrastruktuuride hulka mittekuuluvana ning need jäetakse menetlusest välja. Nõuetele vastavate potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride suhtes kohaldatakse kõnealuse menetluse järgnevaid etappe.

1. etapp

Iga liikmesriik kohaldab valdkondlikke kriteeriume, et teha elutähtsate infrastruktuuride esimene valik valdkonnasiseselt.

2. etapp

Iga liikmesriik kohaldab 1. etapis identifitseeritud potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride suhtes elutähtsate infrastruktuuride mõistet vastavalt artikli 2 punktile a.

Mõju olulisuse kindlaksmääramisel kasutatakse siseriiklike elutähtsate infrastruktuuride identifitseerimise meetodeid või võetakse arvesse valdkondadevahelisi kriteeriume asjakohasel siseriiklikul tasandil. Hädavajalikku teenust osutavate infrastruktuuride puhul võetakse arvesse alternatiivide kättesaadavust ja kahjustuse/taastamise kestust.

3. etapp

Iga liikmesriik kohaldab käesoleva menetluse kaks esimest etappi läbinud potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride suhtes Euroopa elutähtsate infrastruktuuride mõiste piiülest elementi vastavalt artikli 2 punktile b. Määratlusele vastavate potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride suhtes kohaldatakse menetluse järgmist etappi. Hädavajalikku teenust osutavate infrastruktuuride puhul võetakse arvesse alternatiivide kättesaadavust ja kahjustuse/taastamise kestust.

4. etapp

Iga liikmesriik kohaldab allesjäänud potentsiaalsete Euroopa elutähtsate infrastruktuuride suhtes valdkondadevahelisi kriteeriume. Valdkondadevahelised kriteeriumid peavad arvesse võtma tagajärgede tõsidusastet, hädavajalikku teenust osutavate infrastruktuuride puhul alternatiivide kättesaadavust, ning kahjustuse/taastamise kestust. Potentsiaalseid Euroopa elutähtsaid infrastruktuure, mis ei vasta valdkondadevahelistele kriteeriumidele, ei käsitata Euroopa elutähtsate infrastruktuuridena.

Selle menetluse läbinud potentsiaalsetest Euroopa elutähtsatest infrastruktuuridest teatatakse üksnes liikmesriikidele, keda need potentsiaalsed Euroopa elutähtsad infrastruktuurid võivad oluliselt mõjutada.